

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica vigesimaquarta post Pentecosten [secundu]m curiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De expōne euāge. s3m curiā

manitātē nisi postq̄ vidit spūm sc̄m de-
scendentē sup eū. Contra. Nā ille descēsus
fuit q̄m ch̄s ē baptizat⁹. Joānes autē cog-
nouit eū anq̄ baptizaret. als nō dixisset
Ego a te d̄beo baptizari. Ad hoc autē vt
d̄sc̄tus Tho. tripl̄ r̄nderi p̄t. P̄mo s̄m
Elyf. cui⁹ mens ē hec. Joānes oīu an-
baptismū nō cognoscebat iesum s̄m hūa-
nitatē familiariter. q̄m autē debebat bap-
tizari: erat ei familiar⁹ ex visitatōe frequē-
ti. ideo dixit: ego a te debeo r̄c. Sec̄do iu-
sta Hiero. cui⁹ mēs ē hec. Joānes sciuit
ch̄m esse mōi saluatorē: nō autē esse mōi
saluatorē p̄ baptismū: ideo h̄ qd̄ nesciuit
audiuit. s. hic est q̄ baptizat in spū sancto.
Tertio meli⁹ d̄r s̄m Aug. q̄ aliqd̄ sciuit
et aliqd̄ nesciuit. s. q̄ p̄tate baptizandi quā
fidelib⁹ suis cōicare potuit: sibi soli p̄tinu-
it. Et hoc est qd̄ dicit Qui misit me bap-
tizare in aq̄. Et infra. Hic est q̄ baptizat in
spū sc̄o. s. singulariter et solus. Et em̄ fide-
lib⁹ p̄tulerit p̄tatem baptizandi miste-
rialiter: nō t̄n̄ interi⁹ mūdādi aiam a ma-
cula pcti. sed hāc sibi reseruauit s̄m sanctū
Tho. Vel p̄t solui q̄to q̄ ioānes sciuit
q̄dem ch̄m esse filiū dei et filium Marie
p̄ginis et affinis. sicut forte etiā anteq̄ deser-
ru petiuisset. sed t̄n̄ nō cognoscebat eū hic
et nunc: sicut frequē accidit q̄ hō scit se ha-
buisse filiū quē diu nō vidit: et nūc videt:
et nō cognoscit eē illū quē scit eē filiū suū.

Sabbato ante d̄nticā de pas- sione s̄m curiam

Cogitauerūt principes
sacerdotū vt Lazary interfice-
rent) Joā. xii. (q̄ multi p̄p̄ il-
lum abibant ex iudeis). i. recedebat a do-
ctrina et seq̄la phariseoz. (et credebant in
iesum) Quis est hō r̄spiciat in cogitan-
do et r̄faciendus in orando: vt possit viso
veteri ac nouo testamento et visa p̄nacia
iudeoz etiā mō sufficienter dicere vlt̄ cogi-
tare iudeoz iniquitatē: obstinatōez et fatu-
ritatē Sine dubio plus stupeo q̄ si videre
solē retrocedere. Et si p̄ntia nō viderem:
vix crederē p̄terita. Ecce resuscitato viro
nobilissimo mortuo quadriduo tampa-
tenter vt negari n̄ possit: in mortē resusci-

tantis et resuscitari cōspirarūt: vñ tota ge-
tilitas cōuertī potuerat si vidisset (In cra-
stinū autē turba multa r̄c.) Habes autē to-
tū hoc euāgelii q̄ ad textū et glosas. s̄m
secundā post palmas.

D̄nica v̄gesima quarta post Pentecosten s̄m curiam.

Om̄ videritis abomia-
tionē desolatōis r̄c. Matth.
xxiiij. Est autē sciendū q̄ vt pa-
tet ex textu b̄i Matth. ea q̄ in p̄nti euan-
gelio recitant⁹ dicta sūt a christo postq̄ vl-
timū ascēdit in hierl̄m ad passionē. Cum
enī die q̄dam dixisset iudeis: Ecce relinq̄-
tur vobis dom⁹ v̄za deserta. egressi de tē-
plo discipuli ostendebant tēpli structuraz
q̄ erat mirabilis. Quib⁹ ille dixit: lapidez
sup lapidem nō remasur. Sed ete autē eo
deinde supra mōiē oliueti vbi furuz ē iu-
diciū: et vnde totū tēplū et ciuitas hieroso-
lyma poterat videri: interrogabant eū d̄s
discipuli de duob⁹. s. euerione tēpli seu hier-
usalem: et aduentu secūdo ei⁹ q̄ erit in cō-
sumatiōe seculi. Quib⁹ ille r̄ndit sic in euā-
gelio tertio ab isto seq̄nti habet: in q̄ de-
dit multa signa destructōis hierl̄m. s. mul-
tiplicatiōne pseudopetraz ac pseudodū-
sti: et ingruentia mala. Deinde p̄o sup ad
didit vltimū signū euidētissimū et de p̄-
pinquo ostendens ruinā ciuitat⁹ hierl̄m
et tot⁹ gener⁹ seu regni israelitici. Et de
hoc sic d̄r in hoc euangelio. **Qū videritis**
abominatiōne desolatōis q̄ dicta ē a Da-
niele p̄pha stante in loco sancto. i. in tem-
plo vel in hierl̄m: q̄ erat ciuitas sc̄a: vel
in circūadiacētē regione: q̄ etiā d̄r terra s̄a
q̄ta rōne ciuitatis: sicut et ciuitas rōne tem-
pli. Est autē sciendū q̄ angelus Dan. sic
d̄r. Post hebdomadas sept̄aginta duas.
sez annoz: que cōplete sunt in ch̄m passiōe
(occidet christus: et nec erit ei⁹ p̄p̄s: qui
eum negatur⁹ est) coraz Pilato. sed ille po-
pulus est reprobat⁹ et christus elegit sibi
altum. i. ch̄rianū: q̄ eū non negauit (et ciuita-
tatem) hierl̄m (et sanctuariū). i. tēplū (disti-
pabit p̄p̄s) roman⁹ (cū duce venturo) con-
tra hierl̄m. i. Tito (Et finis ei⁹). s. ciuita-
tis (ac tēpli) vastitas: et post finem deli-

statua desolatio. (Confirmabit autem pa-
ctū). i. euāgelicā legē (multis hebdomada-
na) q̄ est vltima inter sexagintaduas: in
q̄ christ⁹ p̄dicauit. (Et i medio hebdoma-
de deficiet hostia et sacrificiū) qz ch̄s isti-
tuit noua sacrificia abolitis priorib⁹. Et in
templo erit abominatio desolatiōis signū
euidētissimū. Possunt autē p̄ hāc abomi-
nationē multa intelligi: vt patet (et vsqz
ad p̄sumatōnē et finē) mōdi (p̄seuerabit de-
solatio) hierl̄m calcate a gentib⁹ donec im-
pleant t̄pa natiōnū: et iudei p̄uertat ad fi-
dem. Predicta ḡ p̄ba saluatoris multipl̄
intelligunt: qz p̄ abominatiōez desolatiō-
nis s̄m s̄c̄m Tho. multa p̄nt intelligi. Pri-
mo ipse exercit⁹ romanoz q̄ fuerunt i d̄-
latre et i iudaice terre desolatores. Secun-
do aliquē idolū qd̄ iudei abominationem
vocabāt: vt aqla quā legi pilat⁹ inexistisse
templo: vel statua adriani/ quā posuit in
loco tēpli vbi steterat arca testamētī. Tūc
ḡ ista vel illa abominatio fuit in loco s̄c̄o
p̄cipue in tēplo: signū fuit datū a saluato-
re qz iudei non deberēt in postez vsqz ad
finem mūdi p̄ualere in terra sua. Tūc et iu-
cta Lu. saluator dixit: Tūc viderit⁹ circū-
dari ab exercitu hierl̄m: scitote qz appro-
pinquit desolatio ei⁹. Sed tūc qz in dicta
p̄phetia Daniel̄ s̄c̄ multa mysteria ch̄i:
ideo saluator anteq̄ dicat qd̄ p̄tendat: fa-
cit parenthesim dicens (Qui legit intelli-
gat). i. qn̄ incipiant et qn̄ terminent hebdo-
made Daniel̄: et quō accipiēda sint q̄ ille
p̄phetauit. Deinde p̄tinuat dictū suū di-
cens (Tunc qui in iudea sunt fugiant ad
mōtes). i. ad regnū agrippe dominantis
in moztib⁹ s̄m s̄c̄m et confederati roma-
nis: ad quē fideles admoitī p̄ istā p̄phe-
tiam et declaratiōnē ch̄i et admonitiōnez
angeli p̄fugerūt et habuerunt pacē dū iu-
dei p̄ morte ch̄i luerēt penas/ opp̄si bel-
lo p̄ Vesp̄. sianū ac Tirū (et q̄ i recto nō
descedat tollere aliqd̄ de domo sua: et qui
in agro nō reuertat tollere tunicā suā) qz
scz t̄ps erit fugiendi a facie romanoz. Et
vt d̄ s. Tho. saluator vult dicere h̄ ma-
lum ita subito venturū vt nō euitet. qz Ti-
rus sciens multitudinē ad festuz pascat̄s
in hierl̄m conuenisse p̄occupauit obsidere
eoz in ciuitate. (Vt autē p̄gnantib⁹ et nu-

trientib⁹ in illis dieb⁹) quia fugere nō po-
terunt: cum licite nequeat adhortari: nec
cōtra naturalē pietatem pueros derelin-
q̄re. Et eadē rōne sequit⁹. Orate autē vt n̄
fiat fuga v̄za hyeme) in qua est difficilis.
(vel sabbato) in quo iudeis non licebat vl-
tra militare vnū p̄ficisci. Sed nunqd̄ i tan-
ta necessitate nō licuisset sabbato fugeres
Dico q̄ sic. sed tamen saluator intēdit vi-
cere qz fuga erat futura oino. q̄si diceret.
Nolite orare ne fiat fuga vestra: qz oino
fiet. sed ne fiat t̄pe incōgruo: quia fiet res
pente. Quidā tūc vt Pico. de ly. dicunt qz
saluator incipit h̄ loq̄ de t̄pe antichristi et
destructionis mūdi. Sed s̄c̄m Tho. me-
lius exponit de hierl̄m euerstione. qd̄ pa-
tet Primo: qz t̄pe destructionis mūdi non
erit fuga: sed terror. S̄c̄o: qz ex p̄sse bea-
tus Lucas ista introducit de hierl̄m sub
uerstione dicēs. Tūc viderit⁹ circūdari ab
exercitu hierl̄m: tūc scitote quia appropin-
quavit desolatio eius. Tunc q̄ in Iudea
sunt fugiāt in montes: et q̄ in medio eius
descedat: et q̄ in regionib⁹/ nō intrēt in eā:
quia dies vltionis hi sunt vt impleantur
oia q̄ s̄c̄ra sunt. Vt autē p̄gnantib⁹ et nu-
trientib⁹ in illis dieb⁹. Er̄t em̄ p̄sura ma-
gna sup̄ terram: et ira populo hui⁹. Et ca-
dent i ore gladij: et captiui ducētur in oēs
gentes. et hierusalem calcabit⁹ a gentib⁹
donec impleant t̄pa nationum. Hec ille.
(Erit em̄ tunc tribulatio magna) et q̄ nō
posset explicari s̄z horroz sit cogitare. Op-
pressa em̄ fuit hierl̄m t̄pe azymoꝝ: in quo
christum occiderat post annos circiter q̄
draginta, et in ea conclusa est multitudo
populi inualida: que p̄sser q̄dem alimen-
ta p̄sumere: sed nō pugnare aduersus inf-
micos. Et tanta fuit intus seditio vt nū-
q̄ nisi cum romani erant ad muros cessā-
rent ab homicidijs q̄ p̄petrabāt seditioſ
et q̄dam latrones dicti siccati a sicca gla-
dio quē latenter ferebant. Tanta fames
vt Iosepho teste parentes filijs et filij pa-
rentib⁹ nō solum de manib⁹/ sed etiam de
faucib⁹ raperent alimenta: constricco que-
ture/ ne cibus q̄ os intrauerat/ ventrē in-
traret: adeo vt Maria q̄dam nobilissima
matrona p̄p̄tū deuorauerit filium. Tāta
pest⁹ vt iam in ciuitate sepulcra p̄cellēt:

Do. XIII. post pēte. s3m curiā

z vibis vallum cadauerib3 repleret. Jō sequit̃ q̃lis nō fuit ab initio mōi vsq3 mo do neq3 fieri se3 i p̃lo illo hebraico: s̃m s̃a ctū Tho. h3 maior sit futura tpe antichri vt dicit. Veritatem h3 tempe antichri futu ra sit maior tribulatio s̃m se: nō erit vt credo maior quo ad tribulatos. qz ma gnum solatium tunc erit fidelib3 qz p̃ deo moriant: quo solatio carebunt iā dei qui p̃ suis scelerib3 plectebant. Vellet autē qz iu dei redderet si possunt causam tante vexa tionis z tādū durātis dispōitōis: aliam a morte sui redēptōis (Et nisi breuiari fu issent dies illi nō qz tūc dies facti s̃m bre uiores: vt qdā dicūt z recitat. Aug. qz vt d̃r in ps. Ordinatiōe tua p̃seuerāt dies: sed vt d̃r sc̃tus Tho. sunt breuiari p̃mo i numero: vel sc̃do q̃mā breuiata sunt ma la. (nō fieret salua omnis caro) id est nul la caro siue nullus homo iudeus euasiss3 quia romani dominabant in o3be vniuer so: vt dicit sc̃tus Tho. (Sed p̃pter electos breuiabunt dies illi) Vel quia aliq̃ electi iudei iam erant p̃uersi: z dep̃cabant pro illo p̃lo. Vel qz multi electi de illo p̃lo erāt nascituri: q̃ nati nō fuissent si ille po pulus totalr̃ p̃recesset dieb3 illis nō bre uiatis. Premissis autē istis saluator iā inci pit s̃m sc̃tus Tho. loqui de p̃nenti3 ad secundū eius aduentū. Pro q̃ sciendū est qz duob3 t̃pib3 ch̃s dixit apparituros ali quos q̃ se dicerēt esse ch̃m. s̃. instante de3 structiōe hierusalē: vt dicit i euāgelio rer tio ab isto: z instāte destructiōe mōi. Et d̃ h̃ sequit̃ admonitio ch̃i dicit̃ (Tūc) Di cit autē sc̃tus Tho. qz ly tūc nō d̃r t̃pus de terminatū: sed p̃fusi3 qz qd̃ sequit̃ nō ē factuz statim euer3a hierlm: sed expectat futuz in fine. Simile habet Matth. iij. vbi dicit̃: Et habitauit in nazareth. Et se quit̃. Tūc venit ioan. z c. z tamē forte an ni viginti fuerūt inter illa duo t̃pa. Igit̃ tūc. i. tempe finis mōi q̃ñ apparebūt pseu dochristi (si quis vobis dixerit: Ecce h̃ est ch̃s aut illuc: nolite credere. nisi eum vide ritis venientē in nubib3 celī gloriosum z lucidum instar fulguris: imo supra soles (Surgent em̃ pseudochri) id est falsi chri sti. (z pseudoprophete) q̃ erūt eoz fauto res (z dabit̃) id est faciet̃ vel causabit̃: s̃i

cut luna dat lumē suū (signa magna z p̃ digia) Nō aut̃ possunt demōes qz auxi lio vtunt̃ h̃mōi p̃sone sceleste facere vera miracula siue miraculū simplr̃: qz talia es cedūt totā p̃rutē creatā: sed q̃ ad nos. qz si cut sup̃ior z magis ingeniosus artifex ali qd̃ facit. de q̃ mirat̃ inferioz. Ita possunt autē efficere demōes de q̃b3 hoies s̃m erūt Que q̃lit̃ faciāt parebit̃ in aliq̃ q̃stionuz. (ita vt i errore inducant si fieri p̃t: etiam electi) Que s̃m Origenē p̃ exaggeratiōez d̃dunt ad significandā rei magnitudinē. Licet em̃ electi seduci possint z mori in se ductiōe si s̃m se p̃siderent: tamē hoc est im possibile: vt stant sub ordine diuine electi onis (ecce p̃dixi vobis) vt iacula p̃ntia ca ueatis (Si q̃ dixerit vobis: ecce i deserto ē: nolite exire. ecce i penetralib3). i. in secre tis locis (nolite credere) z hic recapitulat z specificat qd̃ p̃ dixerat: vt cordi firmo tradat. Deinde vō docet moduz q̃ ch̃s ad iudiciū sit ventur̃. z reddit cam̃ qre p̃d̃i eta nō credāt dicēs (Sicut em̃ fulgur exit ab oriēte). i. generat̃ i p̃tib3 oriēt̃ (z appa ret vsq3 occidēt̃: ita erit aduēt̃ filij ho mis) qz. s̃. erit i p̃te oriētali i hierlm super mōre oliueti z vallē iolaphat: z erit mā3 fest̃ oib3 (Ubi cūq3 fuerit corp̃: ibi p̃gre gabunt̃ z aq̃le) q̃t̃ di. Nolite dubitare q̃ñ sciat̃ meū aduētū. qz sic p̃gregāt̃ aq̃le vbi ē p̃da: ita añ me p̃gregabunt̃ oēs gētes z aq̃le. i. sc̃ti erūt meū i aere. Dicit̃ at̃ sc̃tus Tho. qz i hebreo p̃ ly corp̃ h̃z anathe. i. ca dauer. Uñ voluit ch̃s sc̃are passiōe su am qz veniet̃ p̃cedēs i corp̃e suo signa pas siōis (Sicut̃ at̃ p̃ tribulatiōez diez illoz) .i. i q̃b3 antich̃s vexabit̃ eccliam. Sed z qz d̃ his dieb3 erat facta mētio: s̃. solū d̃ dieb3 vexatiōis hierlm. Dico qz sicut̃ hies rusalē sc̃ar i sc̃ptur̃ eccliam. ita et̃ vexa tiō z euer3io sc̃ar vexatiōe z euer3ionem mōi. Uñ vtrāq3 euer3io: z p̃cedit aliq̃s ad uēt̃ ch̃i z pseudochri: z p̃dicatio euāge li3 general̃: vt dicit̃ i euāgelio sc̃tio ab isto z p̃secutio bonoz z aboiatio i t̃plo: qz sic stetit̃ idolū i t̃plo ma3iali: ita sedebit̃ an tich̃s i sp̃uali. i. ecclia ñdēs se t̃q̃ sit de us (sol obscurabit̃ z luna ñ dabit̃ lumē su um) Patet̃ at̃ ista z m̃ta seq̃ntia ex dicit̃ d̃nica sc̃da in aduentu z stelle cadent̃ de

celo et p̄tutes celoꝝ cōmouebunt. Et tūc
 appebit signū filij hoīs (in celo). i. crux q̄d
 signū yr. i. Tho. exponit i ipa inuatiōe
 mōi q̄ i celo lucidior q̄ p̄us appebit erit
 signū victorie ch̄i quā habuit p̄ passionē
 sup oib; et scabit ch̄m p̄ passionē ad q̄m
 nullo iudicariā p̄tē et p̄fuder iniq̄s. Et
 at fm̄ i. Tho. h̄ signū sole clarioꝝ. Et istū
 mo ar q̄ erit aliq̄ lux i modū crucis forma
 ta. Si em̄ tēc vere lignū crucis iā cozūpi
 nō possit cessante motu celi: et sic duraret
 i eternū: q̄d rōnabilē n̄ videt. qz nullū coz
 pus mixtū durabit etnalit̄ nisi sit organū
 aie rōnal̄ q̄ immortal̄ ē: vt sūt corpa hūana
 (et tūc plāgēt oēs trib; terre) q̄ ch̄m n̄ sūt
 secute: et in iā intelligētēs se grauit̄ erratē
 (Et videbūt filiū hoīs veniētē i nubib; ce
 li cū p̄tutē mltā et maiestate. Et mittēt an
 gelos suos cū tuba et voce maḡ. Dicit aut̄
 iā. Tho. sup. Mar. q̄ cū i resurrectiōe tri
 plex p̄tus p̄currat. i. diuina et hūana ch̄i: et
 angelica q̄ ad aliq̄ pambula. p̄mā feat tu
 ba. et scōdaz vox maḡ. et tertiā āgeli. In q̄r
 to at̄ di. xliij. d̄t q̄ ista tuba feat voce ch̄i
 v̄l ei⁹ appetitiōe. Et vox ē. qz diuina p̄ o
 pabit p̄ ch̄i hūanitate seu p̄tutē hūan̄ ta
 tis tanq̄ p̄ in s̄m. Et n̄ vox ch̄i p̄t dicit
 tuba dei et ecouerso. (Et p̄gregabūt) āgeli
 colligētēs cineres et ad iudiciū p̄uocātes
 (a q̄tuor v̄t) q̄ s̄t subfolan̄. i. sub sole v̄l
 ab oriēte nat̄. fauoni⁹ a fouēdo: flores: q̄
 ab occidēte fiat: auster et meridiēs p̄ q̄s h̄
 itelligūt q̄tuor mōi p̄tes (a sūmis celoꝝ
 v̄l qz ad termios eoꝝ) q̄d d̄t ad scandū q̄ n̄
 solū viui p̄gregabūt h̄ etiā mortui q̄z aie
 sūt i celo et i purgatorio: et corpa i viscerib;
 terre. Ab arbore at̄ fici discite pabolā. Lū
 iā ram⁹ ei⁹ tener fuerit et folia nata: scit̄is
 qz p̄p̄ ē estas. Ita et vos cū videritis hec
 oia scitote qz p̄p̄ ē et in ianuis. i. aduētus
 ch̄i. (Amē dico vob; qz nō p̄renbit gene
 ratio hec donec oia fiat. Celū et terra trās
 ibūt p̄ba at̄ mea nō p̄renbūt) q̄ oia patēt
 ex dict; in d̄nica p̄dicta

In festo v̄nus martyris fm̄
 curiam.

Quis venit ad me.)
 Luc. xiiij. i. ad fructū meum
 volēs me⁹ effici discipul⁹. i.

ch̄ian⁹ v̄l religiosus (et nō odit p̄rem suū
 et m̄rem) q̄ ad lineā ascendentiū (et v̄rozē) q̄
 scz nō facit aliā lineā aut gradū (et filios)
 q̄ ad lineā descendentiū (et fr̄es et sorozes) q̄
 ad lineā trāsuersaliū (ad huc at̄ et aniam su
 am). i. vitā anialē seu sensitiuā (nō p̄t me⁹
 eē discipul⁹). i. ver⁹ ch̄ian⁹ et multo min⁹
 ver⁹ religiosus. Sz cum qlibet teneat ex
 charitate diligere omēs p̄dictos: et multo
 magis seipm̄: et p̄m vitā suā. ista p̄ba itel
 ligēda sūt qn̄ p̄dicta p̄stāt nob̄ impedimē
 ta accedēdi ad ch̄m. Sic em̄ talia ip̄e
 dimēta debēt nob̄ displicere. ita et q̄ ea p̄
 stāt debēt nob̄ displicere in s̄ntū ea p̄stāt:
 h̄ sint amē. Et q̄ntū ad naturā et rōne parē
 rele. Est at̄ notādū vt colligat̄ hic et h̄bis
 saluator; q̄ ad veniē ad ch̄m siue p̄fecte
 eē discipulū ch̄i tria req̄runt: qz duo res
 spiciūt terminū a q̄ et finitū ad quē. Pri
 mū ē supare impedimēta extrinseca q̄ no
 tant p̄ p̄rem et m̄rem et c. Scdm̄ ē supare
 intrinseca. i. p̄p̄as passiōes q̄ norant per
 aiam. Que duo p̄inēt ad recedēda a ma
 lo. Tertiū est p̄ficifci ad bonū offerendo
 deo corp⁹ et aiam n̄ram. q̄d notat̄ cū d̄t:
 (Et q̄ nō batulat cruce suā). i. sibi p̄portio
 natā: nō aut̄ meā: qz est aliq̄ nimis et crud
 delis et venit post me nō p̄t me⁹ eē disci
 pul⁹. Est at̄ duplex crux assumēda. i. aie
 id est charitas: et corpis. i. p̄nia. Dicit̄ em̄
 crux fm̄ aliq̄s a q̄ntiādo. Cruciat at̄ p̄h
 nitētia corp⁹ p̄niū et p̄tes sensitivas: fm̄
 illō Gal. v. Qui sūt ch̄i carnē suā crucifi
 xerūt cū vi. et p̄cu. Charitas at̄ cruciat anī
 mā et p̄tes itellectivas in q̄ntū faē dolere
 d̄ p̄p̄a culpaz d̄ aliā m̄tia: et cōpati suo
 capiti ch̄o: sic dicebat Paul⁹ Gal. ij. Lū
 ch̄o p̄fix⁹ sū cruci. Aliq̄ at̄ text⁹ h̄nt cru
 cē suā q̄tidie. et ē h̄ illos q̄ sexta feria absti
 nent: et reliq̄s dieb; delictis: imo crapul⁹ et
 luxurijs vacāt. Sed qz dupl̄ aliq̄s est di
 scipul⁹ ch̄i. i. qz ē ch̄ian⁹: et qz est religio
 sus. et ad p̄mū sufficit fids cū obfuitia. et
 p̄ceptoz: nō at̄ ad scdm̄. h̄ vlteri⁹ opz q̄
 renūciat diuitijs et p̄cupiscētis licit̄ et p̄
 p̄e volūtati iuxta tria vota religiois. id ē
 h̄ subdit duplex pabolā. Dicit̄ g. (Quis
 em̄ ex vob volēs turri edificare). i. aggredi
 di p̄fectionē religionis q̄ se aduēsus tela
 diaboli tueat (nō p̄us sedēs) a passiōib;